

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 2/2007 - 14 pàgines

Sessió extraordinària del dia 31 de gener del 2007

El dia 31 de gener del 2007, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 5/2007, que és el següent:

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, d'acord amb el que disposa l'article 113.3 del Reglament del Consell General, de la moció presentada per tretze consellers generals, discrepant del no atorgament del caràcter d'extrema urgència i necessitat al Projecte de Llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades dels treballs de projecte i realització de les adaptacions i ampliacions necessàries a l'Estació depuradora d'aigües residuals nord-occidental, a la Parròquia de la Massana, i si procedeix examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei proposat pel Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Antoni Puigdemívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Ensenyament Superior i Recerca, i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00 h)

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, d'acord amb el que disposa l'article 113.3 del Reglament del Consell General, de la moció presentada per tretze consellers generals, discrepant del no atorgament del caràcter d'extrema urgència i necessitat al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades dels treballs de projecte i realització de les adaptacions i ampliacions necessàries a l'Estació depuradora d'aigües residuals nord-occidental, a la Parròquia de la Massana, i si procedeix examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei proposat pel Govern.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 4/2007 del 24 de gener i, tal com preveu l'article 113 del Reglament del Consell, 13 consellers generals han presentat una moció sol·licitant un debat incidental discrepant del caràcter atorgat per la Sindicatura.

Començaríem, doncs, el debat per defensar la moció. Té la paraula la Sra. Conxita Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest grup parlamentari, emparant-se en les disposicions de l'article 113 del Reglament del Consell General ha demanat aquest debat incidental als efectes que sigui el Consell General el que es pronunciï sobre si s'ha d'atorgar o no caràcter d'extrema urgència al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades dels treballs de projecte i realització de les adaptacions i ampliacions necessàries a l'estació depuradora d'aigües residuals nord-occidental, a la Parròquia de la Massana, que ha presentat el Govern.

El Grup Parlamentari Liberal està d'acord amb la demanda del Govern quant al caràcter d'extrema urgència i necessitat d'aquest Projecte de llei, i considera que aquest Projecte de llei de crèdit extraordinari s'ha de tramitar pel procediment d'extrema urgència i això perquè, després d'analitzar la documentació que ens ha tramès el Govern, hem pogut constatar que per a què l'estació depuradora funcioni és imprescindible realitzar un nou projecte i els corresponents treballs d'adaptació i ampliació, i per aquest grup parlamentari és urgent i necessari que el Govern disposi dels mitjans escaients i imprescindibles -en aquest cas d'un crèdit

extraordinari que ha de poder debatre aquest Consell General- per poder iniciar amb la major brevetat possible els tràmits per licitar els projectes i els treballs necessaris perquè l'estació depuradora d'aigües residuals nord-occidental funcioni en unes condicions de normalitat i realitzi la depuració d'aigües per les quals s'ha construït.

I considerem que és urgent i necessari perquè s'ha constatat dels informes tècnics independents que el Govern ha encarregat a la societat CEMAGREF, que en les actuals condicions la depuradora no funciona correctament i que per a què funcioni l'única solució passa per realitzar, com he dit, un projecte per adaptar i ampliar l'estació a les condicions tècniques que aquest informe precisa, i això s'ha d'efectuar amb la màxima celeritat i urgència -i si depèn del Consell General que es pugui començar demà, el Grup Parlamentari Liberal entén que així s'ha de fer, que s'ha de facilitar al Govern els mitjans necessaris, concretament el crèdit extraordinari que ha sol·licitat. Perquè la qualitat de vida és un dels principals objectius pels quals tots treballem i el medi ambient és un dels primers actius d'Andorra i hem de donar-li la prioritat necessària.

Sense perjudici de les responsabilitats que es derivin de l'expedient administratiu que el Govern ens consta que ha endegat per depurar responsabilitats en relació amb els problemes de funcionament d'aquesta infraestructura, entenem que hem de mirar endavant, cap al futur, i dotar al Govern de l'eina que precisa per iniciar immediatament els tràmits necessaris perquè la depuradora definitivament funcioni.

L'Estat andorrà va assumir amb Espanya uns compromisos per tenir acabades abans del 31 de desembre de 2006, les inversions previstes en el Pla de sanejament del Principat d'Andorra per la depuració de les aigües que puguin afectar al territori de l'Estat espanyol, compromís que s'ha de respectar, perquè és d'Estat responsable complir els compromisos adquirits i, per tant, conscient que per raons tècniques avui l'estació depuradora objecte d'aquest debat no funciona, sol·licito que no allarguem la malaltia i que aquest Consell General valori positivament la necessitat de qualificar de caràcter d'extrema urgència i necessitat aquest projecte de crèdit sol·licitat per Govern.

Però, no sols perquè és una obligació que tenim per haver-nos compromès sinó pel nostre convenciment que el medi ambient s'ha de protegir, i aquest és un interès general pel qual hem de vetllar. És un dret de tots els ciutadans d'Andorra tenir les aigües dels rius netes i és una obligació del Govern vetllar per aquest dret, i aquest Consell General ha de permetre, tenint en compte els informes tècnics que ens ha tramès el

Govern, que es pugui qualificar d'extrema urgència i necessitat aquest Projecte de crèdit als efectes que -si el crèdit extraordinari és votat- el Govern pugui iniciar immediatament els tràmits oportuns i legalment establerts per fer realitat al més aviat possible que aquesta depuradora funcioni en les millors condicions que són les que tots desitgem per Andorra.

És per aquestes raons que apel·lo al sentit comú i a la responsabilitat que sempre ha demostrat aquest Consell General i demano que accepti de qualificar com d'extrema urgència el crèdit demanat pel Govern als efectes que es pugui debatre sobre el fons del mateix.

I no vull finalitzar sense dir que des de la nostra situació de consellers generals del Grup Parlamentari Liberal que dona suport al Govern, serem especialment vigilants i exigents amb el Govern als efectes que actuï amb la celeritat que ara demana per qualificar aquest Projecte de crèdit extraordinari, i exigirem aquesta celeritat en la seva execució.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol per la seva intervenció.

Doncs, continuariem amb les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI la Sra. Lurdes Font té la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sembla que, abans de procedir a l'anàlisi del crèdit extraordinari destinat a la depuradora d'Anyós, els consellers generals ens haurem de pronunciar sobre la conveniència d'atorgar o de negar el caràcter d'extrema urgència i necessitat a l'esmentat crèdit.

D'entrada, volem remarcar que aquesta qualificació -d'extrema urgència i necessitat- s'ha d'usar amb prudència i amb caràcter restrictiu si no es vol menystenir l'activitat parlamentària, ja que la seva aplicació suposa una determinada restricció d'alguns dels drets dels parlamentaris.

Per un altre costat, i en relació amb el cas concret que ens ocupa, sembla que hi poden haver elements que permetin la qualificació d'extrema urgència i necessitat. Estem davant d'un fet aconseguit: l'incompliment d'una unió temporal d'empreses a l'hora d'executar correctament la depuradora d'Anyós. Un incompliment que ens deixa en una situació molt delicada, no només en relació amb la salubritat del Valira sinó també pel que fa al tema

del bon veïnatge amb Espanya. Davant d'això sembla que cal actuar com més aviat millor. A més, des del punt de vista del procediment legislatiu, cal també considerar que no estem davant un complex text legislatiu articulat sinó d'un Projecte de llei de crèdit extraordinari, que té unes característiques que el fan més assumible per a poder ser tramitat com a procediment d'extrema urgència.

Amb tot això, pensem que la demanda d'extrema urgència i necessitat no s'ha fet amb tota la prudència necessària, i la prova d'això és el fet que la Sindicatura li hagi negat aquest caràcter i que ara, vista la reacció dels consellers lliberals, ens trobem obligats a debatre una moció que en res beneficia el prestigi de les nostres institucions. És per això que hem decidit abstenir-nos en la votació d'aquest incident plantejat pels consellers del Grup Parlamentari Liberal.

Per acabar, de passada, voldríem demanar al Govern que la mateixa contundència que ha tingut en presentar aquest crèdit extraordinari per la via d'extrema urgència i necessitat la tingui també a l'hora de depurar les responsabilitats que es deriven de l'assumpte de la depuradora d'Anyós.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

A continuació té la paraula pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El capítol II de la nostra Constitució tracta del procediment legislatiu i es desplega en cinc articles, del 58 al 63. Després dels articles 58 i 59, que introdueixen i estableixen els conceptes més generals de la matèria, l'apartat primer de l'article 60, a mode de contrapunt -val a dir-, diu el següent: "*En casos d'extrema urgència i necessitat, el Govern podrà presentar al Consell General un text articulat perquè sigui aprovat com a llei en una votació de totalitat, en un termini de quaranta-vuit hores*".

Introdueixo la intervenció amb aquesta citació per donar el relleu que escau a aquest procediment singular -el de l'extrema urgència i necessitat- tant és així, que ve expressament recollit per la mateixa Constitució en uns termes que no deixen cap dubte sobre la seva -sense dramatitzar, tampoc- excepcionalitat.

No es tracta, vull dir, d'un procediment habitual. Es tracta d'un procediment especial -i així ho ha recollit

també la consellera Lurdes Font-, un procediment especial que exigeix una litúrgia expressa -amb qualificació obligada per la Sindicatura, entre altres-, i que mereix fins i tot mecanismes accessoris d'empara com ho són aquesta moció i aquest debat incidental que avui estem discutint.

No es tracta, doncs -i torno a repetir- d'un procediment habitual. D'aquí l'interès i la importància de valorar-ne el recurs i de valorar-ne, evidentment, l'ús que n'estem fent en aquest cas. No estem parlant de banalitats.

El dia 11 de gener -faré una mica d'història... el dia 11 de gener, -fora del període de sessions-, el cap de Govern adreçava una carta al síndic general fent-li arribar un Projecte de llei de crèdit extraordinari per a -en síntesi, el títol és enrevessat i llarg-, un Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar l'adaptació i modificació de la depuradora d'Anyós. A la mateixa carta, el cap de Govern sol·licitava per a aquest Projecte de llei la seva tramitació segons el que disposa l'article 113 del Reglament, recolzant tal sol·licitud en un pretès caràcter d'extrema urgència i necessitat.

Pocs dies abans, el dia 28 de desembre, el ministre de Turisme i Medi Ambient, el Sr. Puigdemívol, ja ens havia informat, en comissió, de la seva voluntat de treure a concurs públic els treballs de redacció del projecte i de realització de les obres per al condicionament de la depuradora d'Anyós, a la vista del seu mal -i jo m'atreveixo a dir desastrós..., -i crec que coincidim els dos costats de la Cambra- el seu mal i desastrós funcionament.

Aquesta declaració s'afegia a les que s'havien produït en el curs de la sessió de Consell del 23 de novembre passat, arrel d'una pregunta referent a aquest tema, formulada per la nostra companya, la consellera que avui no hi és, -Maria Pilar Riba-, i en aquesta sessió ja se'ns va dir que s'estava valorant l'adequació de la depuradora de la Massana per al seu funcionament del 100%, i que un cop valorat això el Govern entraria al Consell un crèdit extraordinari per poder-ho finançar -tot això en paraules textuais del ministre Sr. Mirapeix contestant a una repregunta de la Maria Pilar Riba.

O sigui, dit això, que aquest Projecte de crèdit extraordinari no ens pot venir de nou -ni ens ve de nou, evidentment-, i en el fons no deixa de ser una ratificació de totes les nostres manifestacions en aquesta Cambra, des del primer dia, i ja en fa molts que vam denunciar el mal funcionament d'aquesta depuradora i que vam exigir al Govern accions decidides per solucionar el problema. Els ha costat d'entendre-ho i d'acceptar-ho, senyors del Govern, però la realitat és tossuda i, al final, han hagut

d'acabar enfrontant-se al problema, i han hagut d'acabar reconeixent les coses. Sembla que ara toca, per fi, entrar en el capítol de les solucions.

Ara bé, quines solucions? Un crèdit extraordinari de gairebé 9 milions i mig d'euros?... Un crèdit extraordinari tramitat pel procediment d'extrema urgència i necessitat?...

Tots aquests interrogants -i d'altres que podríem afegir-hi legítimament- estan carregats de sentit.

Ens trobem, però, en un debat incidental que es centra en un punt principal que és el caràcter d'extrema urgència i necessitat, una urgència que el Govern i el grup parlamentari liberal pretenen i reclamen per al seu Projecte de llei, i que la Sindicatura, amb el nostre vot i amb els vots del síndic i de la subsíndic general -no ho oblidem-, va denegar-li, segons consta en l'edicta del dia 24 de gener passat. D'aquí ve aquest debat que avui mantenim.

Ens podríem estendre en moltes consideracions, consideracions com poden ser, -per dir algunes-, la incongruència d'un crèdit extraordinari entrat amb calçador mentre s'està debatent a hores d'ara -doncs, aquest matí encara hi ha hagut reunió- el pressupost del 2007. O la dificultat d'entendre que unes obres de remodelació, de recondicionament hagin de costar 9 milions i mig d'euros quan l'adjudicació de tota l'obra que incloïa més que la depuradora en si, es va fer per un import gairebé exacte de 3 milions d'euros, més de tres vegades menys! O com pot ser que una obra d'aquest tipus, amb plecs de bases extensos, per via de concurs, amb jurats pretesament -i no anem a dubtar- qualificats, direccions facultatives, i amb tota la parafernàlia del cas, s'hagi pogut fer i resoldre tan malament.

En podríem parlar de totes aquestes coses, caldria que en parléssim, perquè és important de parlar-ne, i per això reclamem un procediment normal, que així ho permeti. No aquest procediment que, d'una manera o d'altra, ens nega la paraula.

Ara, vostès, senyors de la majoria, no ho volen veure així, no tenen ganes de parlar-ne -vostès sabran per què- i s'emparen en un procediment d'urgència per amagar-se, per sostreure's al debat, en un truc d'escaquista, que ni el tema ni aquesta Cambra és mereixen. I parlo d'escapar-se no en un rampell demagògic -en un rampell d'oposició com diuen vostès-, sinó perquè sincerament, a mi particularment no se m'acut cap més explicació.

Bé, tornant al tema que ens ocupa, mereix o no, aquest Projecte de llei la qualificació d'extrema urgència i necessitat? El Grup Parlamentari Socialdemòcrata estem absolutament convençuts que no.

Jo podria entrar en aquest moment, -tot i que se'n va de la intervenció que he preparat-, amb el que ens ha comentat la presidenta del Grup Liberal, perquè el que ha fet és repetir l'exposició d'arguments a favor de l'extrema urgència que ens va proposar en el plec el ministre Sr. Puigdemívol.

No entraré en el detall, tot i que potser en una segona intervenció si hi ha lloc, hi podem comentar algun dels aspectes d'allò que vostè ha citat que el pla de sanejament havia d'estar acabat el dia 31 de desembre de l'any 2006 -no sé si el projecte aquest és retroactiu o no-, però bé, en tot cas, ja dic que no entraré en aquest debat.

Vull entrar en una lògica molt més global, i és per això que començo per dir-los-hi que com es pot pretendre qualificar d'urgent aquest projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar la remodelació de la depuradora quan el problema endèmic, ja fa més de quatre anys que s'arrossega i que en aquests quatre anys, fins ara mateix no els hi vaig a negar algunes accions, vostès han estat incapaços de prendre cap decisió efectiva al respecte.

Perquè potser val la pena recordar-ho: davant de les repetides denúncies formulades des de la ciutadania -veïns, per exemple-, i les del nostre partit, reclamant solucions des del Ple i des de les comissions, davant d'aquestes denúncies vostès han deixat que passessin una colla d'anys -quatre anys llargs-, i no han fet res mentre el Pla de sanejament ja havia d'estar enllestit, ja que el 31 de desembre passat havia d'estar completament acabat, i la depuradora no ha funcionat mai ni tan sols al 50 %.

Com es pot pretendre qualificar d'urgent aquest Projecte de llei quan el propi ministre, Sr. Puigdemívol ens explicava en el Consell del 23 de novembre, que l'11 d'octubre passat -l'octubre del 2006- es va enviar a la UTE SAUR-VALLNET -la responsable dels treballs- un plec de càrrecs en compliment de l'acord del Govern del 13 d'abril del 2005. Així com ho he dit, així està escrit al Diari del Consell!

Vostès, que ara ens reclamen urgència, van tardar un any i mig en complir un acord del Govern -un acord de vostès mateixos. No sé què pensar si l'acord hagués provingut d'aquesta Cambra o hagués provingut del Partit Socialdemòcrata. Un any i mig, amb tot parat i a l'espera de solucions. Urgència o desídia? O ineficiència, que és un terme que a vostès els hi agrada més?

Bé, algú especialment cínic podria dir que d'aquí ve la urgència, de tot aquest temps malaguanyat i perdut durant aquests quatre anys. Espero que no sigui aquest el fons del seu argument.

Nosaltres, en tot cas -i no ens hi estendrem més- considerem que no, que aquest Projecte de llei no té el caràcter d'urgència que se li reclama des del Govern i des del Grup Parlamentari Liberal. Nosaltres creiem tal com ha aparegut en l'Edicte de Sindicatura que s'ha de trametre pel procediment ordinari.

Fixi'ns bé que en tot moment hem estat parlant, i he estat parlant en aquesta intervenció d'urgència, que hem estat denunciant aquesta falsa urgència, quan, de fet, la moció que vostès han presentat, si hem de ser sincers, parla d'alguna cosa més: d'extrema urgència i necessitat.

Expressament, no hem entrat a discutir el concepte de necessitat, i no ho hem fet per no confondre les coses. Som conscients -i som els primers a defensar-ho- que cal, que és necessari, una solució ràpida al problema de la depuradora d'Anyós. No pot ser que aquesta depuradora segueixi sense funcionar adequadament. És necessari que funcioni, i que funcioni bé. I això -i m'escolten bé. Em senten bé- és urgent, n'estem segurs.

Però aquesta urgència, legítima i defensable, no té res a veure amb la seva, la del procediment legislatiu. La seva, ho torno a repetir, no serveix per solucionar més ràpidament el problema, sinó que ho fa per no haver de discutir-ho.

He començat la meua intervenció citant la Constitució i posant de relleu l'excepcionalitat d'aquest procediment d'extrema urgència i necessitat. Recórrer a aquest procediment en el cas que avui debatem és, per una banda, abaratir la llei màxima a la Constitució, i per l'altra, saltar-se la litúrgia.

Potser els estranyarà aquesta darrera referència, la litúrgica, que ja he apuntat a l'inici de la intervenció. Permetin-me que els hi aclareixi.

En una moció similar a aquesta, debatuda el dia 4 de juliol de l'any 2001, el company que intervenia en nom del nostre grup parlamentari, en aquell moment el Partit Socialdemòcrata, el company Jaume Bartumeu deia textualment -i està recollit en el Diari de sessions. Dèia: *"La litúrgia, com tots sabem, és la forma de celebrar cerimònies religioses i, per extensió, activitats cíviques i institucionals."*

En el règim de copríncipat parlamentari que tenim a Andorra, la forma de l'actuació política de la majoria és molt important.

La majoria té legitimitat política institucional per a fer prevaler el seu criteri. Aquesta és la base mateixa de la democràcia. No hi ha res a dir. Però, sí que hi ha molt a dir, quan la majoria se salta la litúrgia, i vol impedir que els consellers generals de l'oposició parlamentària puguem

exercir la nostra missió fonamental. La missió d'analitzar i debatre tots els projectes i proposicions de llei i, amb les aportacions que puguin fer tots els grups parlamentaris, intentar millorar-los".

Aquesta és una citació referida en el 2001. N'hi ha una altra del company Esteve López produïda, no consta en acta, perquè va ser produïda en el debat previ que va haver-hi a Sindicatura sobre aquest tema. La cito perquè és molt curta i acabo aquí. Deia el company Esteve López: *"La nostra Constitució es caracteritza, en paraules del Tribunal Constitucional, per ser escrupolosament respectuosa amb les prerrogatives parlamentàries i defensora de la posició del Consell General com a eix del sistema democràtic"*.

Els agraeixo el temps que ens dediquen per escoltar aquestes citacions de fa cinc anys.

Acabo dient que les lleis que debatem avui i les que es van debatre aquell 4 de juliol són força diferents -segurament tenen ben poc a veure, però tot i això, aquestes reflexions que els he llegit, la del Jaume Bartumeu i la de l'Esteve López, segueixen sent perfectament vigents.

Per aquesta raó i acabo, el nostre grup votarà desfavorablement la moció presentada pels consellers del Grup Parlamentari Liberal, i a favor de l'acord i la qualificació continguts en l'Edicte de la Sindicatura, i reclamo... demano i no reclamo -que no hi tinc cap dret-, demano als senyors lliberals que revisin la seva posició, i demano igualment als senyors consellers de CDA + Segle XXI que votin favorablement a aquesta proposta que presentem des del Grup Socialdemòcrata.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Els grups parlamentaris?

Sra. Marsol pel Grup Parlamentari Liberal.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Coincideixo plenament amb una part del que ens ha explicat el Sr. Vicenç Alay. És veritat que és una solució necessària ja. És un problema que venim arrossegant des de fa força anys i el que està clar és que nosaltres amb la nostra moció el que pretenem és que aquest problema es solucioni, que el Govern un cop obtinguts aquests estudis... -que segons tenim entès ens consta que són informes que no els van rebre definitivament fins al mes de desembre-, que

un cop tinguem aquests estudis sobre la mà, declarem i fem el possible perquè tiri el més de pressa, endavant, la reparació, l'ampliació o la millora d'aquesta depuradora als efectes que funcioni. Per tant, estem plenament d'acord en què és necessari. En el que no estic d'acord amb vostè és en el fet de dir que no hi veu la qüestió d'extrema urgència. Què vostè pensa que nosaltres demanem l'extrema urgència per evitar el debat en aquesta Cambra, i per evitar que vostès es vulguin manifestar. No és cert. Nosaltres utilitzem un sistema o un medi completament legítim que preveu el Reglament del Consell que és demanar que aquest tema es tracti per extrema urgència perquè entenem que és d'extrema urgència i, precisament per tot això que vostè ha dit perquè ja fa massa temps que dura. Ja fa massa temps que aquesta depuradora no funciona i que les aigües baixen brutes, llavors el que ens interessa ara per ara és aquest resultat sense que això faci, com he dit, que no s'hagin de depurar les responsabilitats que hi puguin haver. Ara, per nosaltres el més important és que la depuradora funcioni i en cap moment volem eludir el debat al respecte.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI no hi ha cap intervenció?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec que en el fet que sigui necessari -i coincidiré amb tots, tot i que no hagi intervingut ara cap representant de CDA-, segur que és necessari i per aquesta raó no és per ganes -si em permeten- d'empenyar el Govern que hem estat sistemàticament interessant-nos per aquest tema. Nosaltres, i ja ho he dit en la meva intervenció, creiem que és necessari.

Ara, estem utilitzant un recurs -i per això he començat la intervenció parlant de la Constitució-, un recurs que s'hauria d'entendre com un recurs excepcional. I aquí l'excepcionalitat per a nosaltres justifica, precisament, que no es recorri en aquest cas.

Vostè em parla que... -jo ja li he dit- que és urgent resoldre-ho, "sí que és urgent" jo li he dit amb un joc de paraules una mica sofisticat... o que pretenia ser

una mica sofisticat-, doncs, ja li deia que entenia que era urgent. Ara, la urgència legislativa amb la que vostès ho emparen, si potser no té com a motiu evitar el debat -no vull entrar en un judici d'intencions- sí que és indiscutible que té la conseqüència. O sigui, ens impedeix debatre un tema tan important com el fet que li he dit abans, una depuradora que val 3 milions d'euros, i reparar-la costa 9 milions d'euros... i que no tinguem temps ni tan sols de debatre tècnicament quina és la qüestió que s'amaga darrera d'aquests números.

Ara, vostè m'ha parlat i ha citat -i jo li he dit que potser ho reprendria- arguments que s'havien expressat des del propi Govern per justificar el caràcter d'extrema urgència.

Escolti! El Govern parla que ha estat esperant i que no ho ha tirat endavant perquè ha estat esperant fins el moment que no ha pogut resoldre amb la UTE la solució del problema. Però, fixi's que la UTE havia fet una depuradora per 3 milions d'euros. Díficilment vostès em poden dir que pensaven que la UTE assumís pagar la diferència de 3 a 9 milions d'euros per solucionar el tema de la depuradora.

O sigui, que han tingut quatre anys sabent això: primer, no només quatre anys sinó que a l'últim any introduir al pressupost una partida suficient com per tirar endavant les millores més elementals, i després fer els crèdits extraordinaris que volguessin.

És clar que és urgent, ara, tots som conscients -i torno a fer eco, i no voldria extralimitar-me en la meva interpretació- de les paraules de la Sra. Lurdes Font quan ha dit que aquest és un procediment excepcional i que haurien de ser molt prudents a l'hora d'utilitzar-ho.

Res més. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

El Govern vol intervenir?

Els grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció passaríem directament a la votació de la moció recordant, doncs, que sí és sí a l'aplicació del procediment d'extrema urgència i necessitat previst per l'article 60 de la Constitució, i no és que el Projecte de Llei segueixi el procediment legislatiu comú.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López, secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

14 sí, 2 abstencions i 11 no.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista de la votació, s'acorda atorgar el caràcter d'extrema urgència i necessitat al Projecte de Llei, i atès el que disposa l'article 113.2 del Reglament del Consell General procedirem tot seguit a l'examen i votació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari.

Intervé per part del Govern per defensar el Projecte de Llei, el Sr. ministre de Medi Ambient i Turisme.

Sr. Puigdemívol teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com ja sabeu, l'Estació depuradora d'Anyós pateix unes disfuncions que provoquen que no es pugui obtenir el tractament desitjat de les aigües residuals. El Govern adjudicà els treballs de redacció del projecte, construcció i explotació de la depuradora d'aigües residuals el 30 de desembre del 98. La recepció provisional de la mateixa s'efectuà el primer d'agost del 2002.

Des que es va constatar el funcionament insuficient de la instal·lació en relació als paràmetres de depuració i el possible incompliment per part de l'empresa contractant de les condicions contractuals, el Govern va encomanar a l'organisme públic francès CEMAGREF els peritatges necessaris per determinar els motius dels disfuncionaments.

Així mateix, des de l'inici d'aquesta legislatura, el Govern va endegar converses amb l'empresa contractant perquè fossin arreglades les deficiències. Donat que les converses no han arribat a un resultat satisfactori, el Govern ha incoat un expedient sancionador a l'empresa contractant per possible incompliment de les condicions contractuals.

Atesa la importància per a la qualitat de vida i per a la protecció del medi ambient de disposar d'unes aigües superficials de qualitat, es considera que ha de procedir-se a efectuar els treballs de redacció del projecte i construcció de les adaptacions i ampliacions necessàries a l'Estació depuradora d'aigües residuals en els millors terminis, sense perjudici de les actuacions judicials que corresponguin.

Seguint les directrius indicades per CEMAGREF, es preveu efectuar unes adaptacions i ampliacions a l'Estació depuradora d'aigües residuals consistents, principalment, en augmentar la capacitat de tractament biològic i de la decantació, fent que, a més, la instal·lació sigui compatible amb futures ampliacions.

Altra possible opció és efectuar la clarificació del procés de depuració mitjançant membranes, que és una tecnologia innovadora i que dona resultats positius, però amb una implantació poc generalitzada. Els costos són similars a l'opció clàssica, però amb la mateixa capacitat de depuració.

En tot cas i amb la possible aprovació del crèdit extraordinari que se sol·licita, es requerirà a les empreses que concorrin a la corresponent licitació que desenvolupin una oferta variant en aquest sentit. L'import sol·licitat no inclou el cobriment generalitzat dels nous equipaments de l'Estació de depuració d'aigües, donat que pel correcte funcionament de la instal·lació no es considera tècnicament necessari. Així mateix s'ha de prendre en compte que per una adequada explotació de

l'Estació depuradora d'aigües residuals és necessària una reducció imminent i important del volum d'aigües netes, fins a un percentatge d'aquestes respecte a les aigües residuals del 100%, en compliment de l'acord entre el Govern i els comuns del Principat d'Andorra, de data 23 de febrer del 2005, relatiu a les actuacions de cadascuna de les parts en els àmbits de les aigües residuals, aigües pluvials, aigües superficials, i aigües subterrànies.

Amb l'aprovació d'aquest crèdit extraordinari pensem donar una solució definitiva, o almenys per uns quants anys, a les Parròquies de la Massana i Ordino.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Una vegada atorgat per majoria del Consell General el caràcter d'extrema urgència i necessitat, el Projecte de llei que ha motivat l'anterior debat incidental, ara ens toca examinar i votar l'esmentat Projecte de llei.

Es tracta d'un crèdit extraordinari per finançar adaptacions i ampliacions a la depuradora d'aigües d'Anyós. Adaptar i ampliar, sota aquests dos conceptes eufemístics que el Govern utilitza per a definir el títol del Projecte de llei, s'hi amaga una realitat força més desagradable. La depuradora d'Anyós malauradament no funciona. I ja fa força temps que això és cosa sabuda.

En la breu exposició de motius que acompanya el Projecte de llei, el Govern ens explica algunes coses més. Així ens assabentem, o millor dit, se'ns confirma que l'esmentada depuradora, i cito textualment, "pateix unes disfuncions que provoquen que no es pugui obtenir el tractament desitjat". Aquí els eufemismes ja no són tan intensos. Es reconeixen les disfuncions i es fa explícit que amb aquesta instal·lació no es pot obtenir el tractament adequat. Bé, que la depuradora no funciona de cap manera, parlant ara d'una forma més planera.

També ens assabentem en llegir l'exposició de motius, que el Govern ha incoat un expedient administratiu sancionador a l'empresa que va redactar el projecte i va construir la instal·lació. Això ha estat així per un possible incompliment

greu, tant dels requisits establerts al plec de bases com del contracte signat en els termes estipulats en base al que disposa la Llei de contractació pública. Volem fer constar que estem d'acord amb l'obertura d'aquest expedient sancionador.

Per altra banda, pensem que caldria ser més rigorosos a l'hora d'establir els plecs de bases destinats a adjudicar l'obra pública per tal d'evitar actituds temeràries com la de la UTE adjudicatària a la depuradora d'Anyós.

De qualsevol manera, cal també fer constar que sembla ser que el Govern ja tenia coneixement dels problemes que afectaven a la depuradora d'Anyós, des de com a mínim mitjans de 2004; i cal afegir que el propi Govern va decidir a l'abril del 2005 iniciar el referent expedient administratiu.

No volem entrar ara a valorar determinats aspectes i terminis del procediment administratiu. Sí que volem, però, remarcar que estem iniciant l'any 2007 i que en matèria dels problemes que afecten la depuradora d'Anyós detectats com a mínim el 2004, no s'ha pogut encara depurar, -valgui la redundància-, cap responsabilitat.

Cal reconèixer que episodis com aquest fan que els ciutadans estiguin cada vegada més descontents amb les actuacions de l'Administració pública. Normalment, quan un particular fa obres no pateix els importantíssims retards i les implacables desviacions pressupostàries en forma de sobre costos que afecten moltes de les obres que fa l'Administració pública. Cal tractar d'evitar que aquesta problemàtica es continuï repetint.

Des de CDA + Segle XXI hem insistit moltes vegades en la necessitat de programar acuradament l'obra pública en un sistema de prioritats i de controlar-ne adequadament l'execució. L'Administració pública té recursos jurídics, tècnics i humans més que suficients per poder realitzar un control satisfactori de l'execució de les obres, i hauria d'esmenar-hi tots els esforços possibles, ja que estem parlant de diners públics. És per això, que com dèiem recentment en el debat de totalitat del pressupost per al 2007, quan hi hagi problemes d'execució, sigui del tipus que siguin, cal anar fins al final a l'hora de clarificar i d'exigir les corresponents responsabilitats, siguin també del tipus que siguin.

En aquest sentit, demanem al Govern que apliqui el màxim nivell d'exigència que la llei li permet, a l'hora d'esbrinar i de demanar les responsabilitats i els rescabament dels danys i perjudicis que es deriven, tant del lamentable episodi de la depuradora d'Anyós com de tots aquells altres problemes que es puguin relacionar amb l'execució de les obres públiques en general.

Fet aquest advertiment, també volem remarcar el necessari esforç que el nostre país ha de fer en matèria de depuració d'aigües residuals. També ho dèiem en el marc del darrer debat pressupostari: els nostres rius han de baixar nets. No podem estalviar esforços en aquest sentit, i això ha de ser així per diferents raons. Hem de garantir la qualitat de vida dels nostres ciutadans i dels turistes que ens visiten. Hem de llegar a les futures generacions un país amb un entorn natural i paisatgístic preservat. I finalment, hem de complir els nostres compromisos amb els estats veïns. No podem continuar permeten que les aigües del Valira arribin a l'Alt Urgell en pèssimes condicions.

En definitiva, convé no oblidar que l'Estat, o sigui el conjunt de la societat, és l'últim responsable tant de cara a l'exterior com de cara als propis administrats a l'hora de donar solució a aquests tipus de problemes. I convé també no oblidar que l'incompliment d'una empresa privada no ha de malmetre la imatge d'Andorra.

Per aquestes raons, hem decidit votar a favor del Projecte de Llei de crèdit extraordinari que ara examinem. Això sí, volem tornar a demanar al Govern que sigui escrupolós tant a l'hora d'adjudicar les obres públiques com, de manera més concreta, a l'hora d'exigir les responsabilitats que s'escaiguin per uns fets lamentables com els que ens porten avui a examinar un crèdit extraordinari per un import que va triplicar la quantitat ja gastada en la construcció de l'anomenada depuradora d'Anyós.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu, president del grup parlamentari, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Diu l'article 53 de la Constitució que els membres del Consell General tenen la mateixa naturalesa representativa, són iguals en drets i deures, i no estan sotmesos a mandat imperatiu de cap classe.

Repeteix: "...no estan sotmesos a mandat imperatiu de cap classe".

El dia 17 de maig del 2005, en aquesta mateixa sala, tots els consellers generals vam jurar o prometre el nostre càrrec, també els consellers generals, Joan Gabriel i Bernadeta Gaspà van jurar complir la

Constitució davant tots nosaltres i davant de tota la ciutadania.

Malgrat això, ens acaben de donar una diàfana demostració del que suposa conculcar la Constitució i no respectar un compromís.

El dia 24 de gener del 2007, lliure i responsablement, van votar en la reunió de la Sindicatura, en el sentit de considerar que no hi havia raons suficients per acceptar l'extrema urgència i necessitat i, en conseqüència, van acordar la tramitació pel procediment legislatiu comú del Projecte de llei de crèdit extraordinari presentat pel Govern. L'acord, ho ha dit el meu company Vicenç Alay, fou publicat al Butlletí del Consell General.

El dia 29 de gener del 2007, aquest dilluns, els consellers generals, Joan Gabriel i Bernadeta Gaspà han signat, a l'empara del que estableixen els articles 52.1 i 113.1 del Reglament del Consell General, una petició de convocatòria d'una sessió extraordinària del Consell General.

Llegíem ahir a la primera pàgina i a la pàgina 6 del *Diari d'Andorra* la següent afirmació: "El PLA força Joan Gabriel a votar a favor de la urgència del crèdit de la depuradora".

Afirmació que era confirmada per declaracions del propi conseller general, Joan Gabriel, que deia textualment: "Em trobo en una mala posició perquè vaig dir que no a la urgència i ara he de dir que sí...".

Doncs bé, no cal parlar-ne més. Els consellers generals, Joan Gabriel i Bernadeta Gaspà, estan avui sotmesos a un mandat imperatiu que viola, conculca i trepitja la Constitució.

Davant semblant atemptat contra la dignitat del Consell General, el nostre grup parlamentari no prendrà part en aquest simulacre de debat, ni menys encara participarà en una votació, que de tota evidència, està viciada d'inconstitucionalitat, per ésser el resultat de la imposició, a almenys un o potser a dos consellers generals, d'un mandat imperatiu prohibit per la Constitució.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal un cop qualificat el Projecte de llei de crèdit extraordinari d'extrema

urgència i necessitat, vol manifestar el següent en referència al que ja anuncio ara que serà un vot favorable a l'aprovació d'aquesta Llei.

Demano per endavant disculpes perquè part de les coses que diré ja s'han dit d'una manera o altra en aquesta Cambra, però no vull donar la sensació d'escapar-me o de defugir el debat, i molt menys de respectar la litúrgia. I amb tota la seva parafernàlia diré el següent.

En primer lloc, la protecció del medi ambient és responsabilitat conjunta de tots el ciutadans i institucions d'Andorra, però de forma molt especial del Govern que és el que en té les competències més importants. Garantir i mantenir la qualitat de les aigües dels nostres rius, és part fonamental de la política medi ambiental, i crec que tothom estarà d'acord que Andorra ha de poder assegurar la correcta depuració de l'aigua dels seus rius. L'estació depuradora d'Anyós no pot continuar amb la situació de disfuncionament actual i cal posar remei als mals endèmics que l'afecten.

En segon lloc, la protecció del medi natural, i molt en particular, el cas de les aigües, afecta a més d'un país o territori. En el tractament i depuració d'aigües s'escau la col·laboració franca entre països, ja que la feina ha de ser forçosament conjunta. La nostra política medi ambiental afecta de forma molt particular als nostres veïns espanyols; és una obvietat, però el riu Valira desguassa en territori espanyol, i, per tant, el que nosaltres fem o no fem els afecta. La clau mestra de les bones relacions entre veïns és l'honestedat i recíproca confiança. Andorra ha d'honorar el compromís adquirit per defensar la qualitat de les aigües dels nostres rius que, recordem, neixen i no moren dins el nostre territori.

En aquest sentit, el Grup Parlamentari Liberal vol que el Govern d'Andorra compleixi els acords amb l'Estat Espanyol pel que fa al sanejament de les aigües, responnent ràpidament a les contingències que es produeixen.

El Grup Parlamentari Liberal vol que el Govern d'Andorra compleixi i honori els seus compromisos, en primer lloc amb la població andorrana que ha de saber que la qualitat de depuració de les aigües és del 100%, i, en segon lloc, amb els seus veïns.

La depuració de les aigües ha estat una feina prioritària pel Govern d'Andorra, i ha estat així des de l'aprovació al 1996 del Pla de sanejament de les aigües residuals, voluntat manifestada en diversos exercicis pressupostaris que han rebut el recolzament d'aquesta Cambra, amb importants inversions en infraestructures de sanejament, tant de col·lectors, sanejaments autònoms i de depuradores, etc.

Avui dia ha quedat clar la impossibilitat de resoldre els diferents problemes que afecten a la depuradora nord-occidental a la Parròquia de la Massana, i cal resoldre el problema d'un cop per tots. La nostra obligació és donar el suport necessari per tal que es puguin sanejar les aigües a la depuradora de la Massana, de manera que les aigües del Valira Nord estiguin en situació òptima d'acord amb els paràmetres de sanejament.

Han estat varies les ocasions en què en aquest Consell General s'ha parlat de la problemàtica de la depuradora de la Massana, i avui es presenta en aquesta Cambra parlamentària una solució per corregir els disfuncionaments d'una forma definitiva, i només serà possible si el Govern disposa del crèdit extraordinari que avui votem.

Voldria acabar aquí la meua exposició i justificar amb l'exposat el nostre vot favorable, però vull fer un petit resum dels diferents esdeveniments que ens han portat avui a la votació d'aquest crèdit extraordinari.

És important recordar que quan el Govern va adjudicar a finals del 1998 els treballs de redacció de projecte, construcció i explotació de la Depuradora de la Massana, projecte i construcció que com no pot ser d'altra forma s'havia d'adequar al plec de bases. Això es va fer l'any 1998.

L'1 d'agost del 2002 es va procedir a efectuar la recepció provisional de l'obra, i ja es va posar de manifest una sèrie de tasques pendents d'executar, així com el disfuncionament, i es va donar per iniciat el període d'explotació durant un any de la depuradora.

Val a dir que al dia d'avui encara no s'ha celebrat la recepció definitiva d'aquesta obra.

El Govern en diverses ocasions va manifestar a l'empresa adjudicatària que, en el seu entendre, la depuradora incomplia severament les exigències mínimes de depuració requerides al plec de bases, i a la vegada va requerir a l'empresa perquè assumís la continuïtat de l'explotació, fins que la depuradora funcionés satisfactòriament, i a més que realitzés les reparacions, correccions o modificacions necessàries per assolir el correcte funcionament de la depuradora, repeteixo.

Vist que el Govern no s'albirava una sortida tècnica, per tal de disposar d'una opinió tècnica qualificada i imparcial, encarregà a CEMAGREF, -organisme públic francès dedicat a l'estudi de la gestió de les aigües-, un informe sobre la situació de la depuradora de la Massana. Aquest organisme va lliurar al Govern dos informes: un informe preliminar del juliol de 2004 i un informe definitiu del setembre de 2004. Aquest informe conclou que la depuradora

no funciona correctament, perquè el seu dimensionament és insuficient i el projecte redactat per l'empresa adjudicatària és incorrecte.

El Govern acordà el 13 d'abril de 2005, donar per acabada la fase de solució no contenciosa, que fins aleshores semblava possible, i iniciar un expedient administratiu per exigir a l'empresa totes les responsabilitats procedents i les sancions que es derivin de l'incompliment de les obligacions contractuals.

El 2 de setembre de 2005, el ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial sol·licità a l'assistència tècnica, un informe i l'anàlisi sobre les mancances que conté la instal·lació de la depuradora, alhora que se sol·licitava l'informe detallat sobre l'estimació del cost de les obres d'adequació per posar la instal·lació en l'estat de funcionament adequat, amb el nivell de depuració previst en el contracte.

En data 9 de setembre del 2005, l'assistència tècnica informà de les deficiències de la depuradora. Aquesta posà de manifest que l'empresa adjudicatària no va dimensionar la depuradora en base als resultats de la campanya d'anàlisi de les aigües a tractar, ni en base a les càrregues que el CEMAGREF considerà que l'empresa hagués hagut d'emprar a la vista dels resultats obtinguts en la campanya d'anàlisi.

També valora les actuacions d'adaptació necessàries per pal·liar les mancances de la instal·lació en un import de 1.840.829 euros.

L'11 d'octubre de 2006, el ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial tramet a l'empresa adjudicatària el plec de càrrecs on es posa de manifest la voluntat del Govern d'incoar expedient administratiu per incompliment de l'auditoria del CEMAGREF i dels informes de l'assistència tècnica, i es fa el corresponent requeriment a l'empresa adjudicatària per tal d'adaptar la depuradora a les condicions exigides per tal de corregir els disfuncionaments. No s'havia fet abans, i això ja s'havia dit en aquesta Cambra, perquè semblava que les converses mantingudes podien arribar a un acord. Això ho va manifestar el ministre el mes de novembre, crec recordar.

El Govern per tal de solventar els problemes existents i futurs, -recalco futurs-, en la depuradora: encomana a l'organisme CEMAGREF un nou informe, del que se'n desprèn la necessitat d'efectuar les adaptacions i ampliacions necessàries consistents en augmentar la capacitat del tractament biològic i de la decantació, fent que la instal·lació sigui compatible amb les necessitats pressents i futures. Es tracta, al cap i a la fi, no ens enganyem, d'una nova planta a afegir a la vella. L'estimació del cost dels

treballs és de 9.414.222 euros, com hem pogut veure en la informació que s'acompanya.

És clar en el nostre entendre, que en aquest crèdit extraordinari no es tracta només d'adequar l'estació existent, sinó de fer-ne una de nova amb un nou projecte.

Per tant, i encara que em faci repetitiu en les meves manifestacions, vull aclarir que el que es farà amb aquest crèdit extraordinari és una depuradora adaptada a les necessitats actuals, però sobretot a les futures.

Cal tenir en compte que des que es va fer el Pla de sanejament de les aigües residuals, i també des del moment en què es va fer la campanya d'anàlisi per acabar de verificar si les dades del Pla es corresponien a la realitat, han passat bastants anys, i a més la situació ha variat substancialment.

Cal, també, fer esment de la quantitat de metres quadrats construïts en aquests darrers anys a les Parròquies de la Massana i Ordino.

Cal però, i ja per acabar, dir que les dades que es disposava quan es va fer el Pla de sanejament, no són les mateixes que es disposen avui en dia, només recordar que la resta de depuradores ja es van poder dimensionar tenint en compte moltes més dades de les que es tenia quan es va redactar el plec de bases de l'Estació depuradora de la Massana.

Considerant tot el que he dit i sobretot a l'inici del meu exposat, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor d'aquest crèdit extraordinari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Entraríem, doncs, en un segon torn d'intervencions.

Per part del Govern?

No hi ha intervenció?

Els grups parlamentaris desitgen alguna altra intervenció?

Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només era per tornar a recalcar que malgrat que el procediment que s'ha emprat per demanar aquest crèdit extraordinari no sigui del nostra grat, sí que veiem la necessitat de votar-lo per poder portar una solució a aquest nou funcionament de la depuradora, i poder, d'una vegada per totes, complir els

compromisos amb els nostres veïns, i també amb els ciutadans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sra. Conxita Marsol, pel Grup Parlamentari Liberal.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Vull sol·licitar al Sr. síndic que m'autoritzi a parlar en relació amb la intervenció del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, referent a les al·lusions, que jo entenc fetes, a mi també, com a presidenta del Grup Parlamentari Liberal.

Aleshores jo entenc que puc contestar a aquesta intervenció, perquè com a presidenta del Grup Parlamentari Liberal m'he sentit al·ludida amb la intervenció que ha fet el Sr. Jaume Bartumeu, respecte al comportament de dos consellers que formen part d'aquest Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. síndic general:

Té el seu torn d'intervenció més que per al·lusions.

La Sra. Conxita Marsol:

Jo penso que el Sr. Jaume Bartumeu s'ha equivocat de debat. Crec que la seva intervenció era més apropiada a l'extrem, per a mi no és apropiada en cap sentit, però si de cas ho hauria estat més en el moment que debatíem l'extrema urgència o no d'aquest crèdit; era en aquell moment, en tot cas, que s'havia d'haver plantejat aquesta qüestió.

De tota manera en aquell moment no ho ha fet. Ara ha al·ludit entrar en el fons de la qüestió, quan abans el conseller general que havia intervingut havia demanat que amb la nostra tàctica de demanar un debat incidental no els hi permetíem entrar en el fons de la qüestió, ara no hi volen entrar. El que sí que volen és prejutjar sobre el comportament i l'actitud d'un conseller general del Grup Parlamentari Liberal, i en aquest cas, concretament del síndic i de la subsíndica, quan penso que no és el que toca. Estan legitimats per haver tingut el comportament que han tingut, i per fer les actuacions que creguin oportunes. Això no va contra la Constitució ni contra cap Reglament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol.

Doncs, acabat el segon torn d'intervencions, el Govern vol intervenir?

Doncs, donaríem per acabat el debat i procediríem a la votació.

Sr. secretari general si sou tan amable de passar llista.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sr. síndic, com ha dit el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata no participem a la votació. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. Ferrer, lamento, tal i com preveu el Reglament en els articles 73 i 74, doncs, que en les votacions s'ha de dir sí, no o abstenir-se.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

L'article 4 del Reglament del Consell contempla la votació com un dret dels consellers. No exercim, no participem en aquesta votació.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, en virtut de l'article 4, doncs, entenem que no participen de la decisió de la votació.

Sr. Bartumeu ha demanat la paraula?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic, era invocant l'article 66 que demana l'observança del Reglament, era per recordar la intervenció que he fet. Em semblava que havia quedat clar que nosaltres ens quedàvem aquí en aquesta sala com a mers observadors d'una qüestió que considerem que no s'adiu a la Constitució.

Si el Sr. síndic vol utilitzar altres criteris, té l'article 15.2 i el 86.1, i amb l'ús del poder disciplinari si considera que la nostra presència com a mers espectadors altera l'ordre d'aquesta sala, ens en pot expulsar, si ell creu. Sinó nosaltres... ho dic per estalviar als demés companys altres intervencions.

Nosaltres som espectadors i no participem en la votació.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu no crec que sigui motiu d'expulsió, però sí que demanaria al seu grup parlamentari, doncs, ja que no volen participar de la votació, doncs, que desallotgessin la sala per procedir a la votació tal com preveu l'article 73 i 74, que és d'obligat compliment. Si no volen participar, s'entén perfectament...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Entenc que el Sr. síndic ens demana de marxar de la sala. És això el que està fent el Sr. síndic?

El Sr. síndic general:

Sí.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Doncs, marxem.

(A tres quarts i deu minuts de cinc de la tarda els consellers generals, Vicenç Alay Ferrer, Jaume Bartumeu Cassany, Carles Blasi Vidal, Francesc Casals Pantebre, Josep Dallerès Codina, Ricard de Haro Jiménez, Maria Rosa Ferrer Obiols, Jordi Font Mariné, Mariona González Reolit, Esteve López Montanya i Francesc Rodríguez Rossa deixen la Sala)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, continuarem amb la votació.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, acabada la votació, doncs, havent-se absentat el secretari de torn, demanàriem al secretari nou de torn si és tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

16 sí.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei, i no havent-hi cap més punt a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 17.05 h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877